

BESZÁMOLÓ SZAKMAIÚTRÓL

2026.05.08.-án rendhagyó módon és helyen került megrendezésre az MFTK Egyesület tisztújító közgyűlése, valamint a megalakulásának 20 évfordulója. Ehhez az eseményhez a megszokottól eltérően kapcsolódott az éves szakmai út, amelynek fő állomása Bátaapáti RHK Kft. Nemzeti Radioaktív hulladék-tárolója volt. A szakmai programot színesítette több kulturális program is, amely maradandó élmény és közösség építő.

Korai találkozó ellenére mindenki jó hangulatban érkezett az indulás helyszínére Nyíregyházán. Örömteli üdvözlések, baráti kézfogások, majd a csomagok elhelyezése és az ülőhelyek elfoglalása után elindult a busz az M3 autópályán. Hajdúnánáson újabb felszálók várták az indulást. Több rövidebb és hosszabb megállókkal érte el a csoport Budaörsöt, ahol további utastársak csatlakoztak. A közel egy órás pihenő után, amelyet az autóbusz vezetőjének a kötelező pihenőideje szabott meg vette az irányt Györköny-Pincehegy felé buszunk..

Ez a csodahely a pincék mesés birodalma. Ide érkezve az emberre, valami megmagyarázhatatlan nyugalom száll. A látvány szemnek egy vizuális költemény, a léleknek felüdülés. Ebben a gyönyörű, nyugodt, természetközeli környezetben pár méteres séta után érkeztünk meg a Krämer Pincéhez, amely nagyon sikeres családi pincészet.

A házigazdák fatálcákon felhalmozott zsíroskenyér-lilahagymával és pogácsával fogadták csoportunkat. Mellé szódát és gyümölcslevet kínáltak a stílusosan kockás abrosszal megterített asztalok.

Kis pihenő és néhány falat után az Egyesület elnöke Mandrik István megnyitotta a közgyűlést és köszöntötte a megjelenteket. A közgyűlés határozatképtelensége miatt fél óra szünet következett. A gyönyörű napsütés mindenkit kicsalogatott erre a félórára. Kényelmes kerti székeken, fából készült sörpadokon élvezhettük a simogató napsütést. Nehéz volt ezt az idilli helyzetet feladni, de félóra elteltével már a megismételt közgyűlésen kaphattunk tájékoztatást az Egyesület 2025. évi munkájáról. A beszámoló ismertetése és elfogadása után került sor a tisztújító közgyűlésre és az új tisztségviselők megválasztására.

A kötelező teendők után ünnepibe öltöztettük szívünket, lelkünket. Az MFTK Egyesület 2006 májusában alakult meg. Az alapítók fontosnak érezték azt, hogy létrehozzanak egy olyan szerveződést, amely segíti munkájukat. Az idő bebizonyította, hogy van létjogosultsága akkori döntésüknek, hiszen 2026 májusában immár 20 éve működik és segíti a munkavédelemben, tűzvédelemben, környezetvédelemben és foglalkozásegészségügyben tevékenykedő tagokat.

Jó volt látni azt a lelkesedést a megjelent alapítótagokon ma is, ami 20 évvel ezelőtt is lendületet adott az egyesületnek. Idáig nagyon sokat dolgoztak azon, hogy megérte az egyesület, hogy ezt a kerek évfordulót megérte és eljuthattunk erre a rendezvényre, hiszen, ha Ők nem lettek volna kitartók, ma talán már feledés homályába veszett volna ez a négy betű. MFTK.

Ezt a munkát köszöntünk meg a jelenlévő alapítótagoknak egy emléklap és egy finom bor átadásával. Akik nem tudtak részt venni ezen a programon Nekik is szeretnénk köszönetünket kifejezni.

Az emelkedett ünnepi hangulatot koronázta meg a borkóstolás, ahol rozé, fehér és vörös borokat kóstolhattunk. Zárásként megtekinthettük a pincét, ahol rendezett sorokban

pihennek a palackok, amelyekben a szőlő lelke a bor várja azt a pillanatot, amikor kiteljesedhet egy csengő borospohár ölelésében.

A györkönyi pincehegy nyugalját, szépségét magunk után hagyva, alig tíz perc alatt érkeztünk meg az erdő ölelésében megbújó Thermal Hotel Tengelicbe. Szobáink átvétele után, akinek kedve volt a wellness részlegben pihente ki a nap eseményeit. Itt gyógyvizes és úszómedence, masszázs és szauna állt rendelkezésre és mindenki a maga kedve szerint vehette igénybe. Ez a nap itt még nem ért véget. A közbeiktatott pihenő után este 19 órakor kezdődött az ünnepi vacsora. Mandrik István köszöntötte a megjelenteket. Elmondta, hogy mennyire jó egy olyan közösséghez tartozni, ahol nem csak a szakma, hanem a baráti kapcsolatok is összetartják a tagokat. A finom vacsora elfogyasztása után éjszakába nyúló beszélgetésekkel, sztorizgatásokkal zárult az első nap.

Másnap korán 8 óra előtt indultunk. Az úticélunk Bábaapáti az RHK Kft. Nemzeti Radioaktív hulladék-tárolója a szakmai út legfontosabb és leginkább várt része volt. Ezen a napon nyitott napot tartott az RHK Kft. és ennek keretében nyílt lehetőség az Egyesületünknek a hulladéktárolót megtekinteni.

Itt helyezik el a kis és közepes aktivitású radioaktív hulladékokat. Megérkezésünk után csoportunk egyik részre 9 órakor másik része a 11 órakor induló bemutatón vett részt. A bemutató első felében egy tájékoztatást kaphattunk a belépés szabályairól a működésről, a geológiai háttérrel a célokról és arról, hogy ezeket a célokat, milyen megvalósítási lehetőségek és időintervallumok határozzák meg és teszik lehetővé. Amint megtudtuk a tájékoztatóból ebbe a tárolóba leginkább a Pakson keletkezett hulladékokat szállítják be, nagyon szigorú szabályok szerint, de Püspökszilágyról is fogadnak hulladékokat. Hosszú évekig tartó kutatások alapján esett a választás erre a területre. A Mórággyi-rög, ahol az atomhulladék tároló kialakításra került egy 310 millió éves gránittömb. Ebbe a gránittömbbe a felszín alatt 250 méteren, robbantásos technikával alakították ki a keresztvágatokat, ahová a kis és közepes aktivitású radioaktív hulladékokat helyezik el. Kezdetben betonkonténerekben kerültek elhelyezésre. Az újabb technológia szerint fém konténerekben lezárt fém tároló hordókban kerülnek elhelyezésre a veszélyes hulladékok, majd szakaszonként a felhalmozott konténerekre betont engednek. Ezzel a technológiával jobb helykihasználást tudtak elérni. A gránit biztosít olyan védelmet a sugárzóanyagot magában foglaló beton és fém tárolóanyagok geológiai, fluvialis vagy víz eróziójával szemben, amely az estelegesen több száz évig védelmet igénylő hulladékok kikerülését akadályozza meg.

Az értékes tájékoztató után indulhattunk el a hegy gyomrába, de előtte át kellett esni a szigorú beléptetési eljárás, ahol gépfegyveres őr vigyázta a rendet és kísérte el a csoportot, ahol már RHK Kft. 2 kisbusszal várt ránk. Sisak, köpeny, hajháló és indulhattunk is tovább.

Érdekes élmény volt a nagyjából 250 m-t megtenni a semmibe vesző folyosókon. Látni azokat az óriási folyosókat, amelyek mellett elhaladtunk, azzal a tudattal, hogy fölöttünk 310 millió éves a gránitközet. A gondolat is borzongató, hogy a természet milyen nagy munkát végzett ennek a gránittömbnek a kialakításával és hogy ez a munka az emberiség egészségét, életét fogja óvni évszázadokon keresztül.

Első utunk az 1. kamrához vezetett, ahol 537 konténer található és 2017-ben telt meg. 5 évvel a nyitás után, amely 2012-ben volt, már nem lehetett több konténert elhelyezni ide. Ezt a technológiát váltotta fel az új helytakarékos technológia.

A tárolóból nagy teljesítményű szivattyúkkal távolítják el a vizet, amit szigorú vizsgálatok és kezelés után a felszíni vizekbe kiengedik.

A látogatás utolsó mozzanata újra a szigorú átvizsgálás volt. Megfelelő műszerekkel mérték az esetleges sugárterhelést ruhán, cipőn, cipőtalpon, elmondhatjuk, hogy tetőtől cipőtalpig. Ennek a látogatásnak az élménye bizonyára sokáig elkíséri a résztvevőket és sok beszélgetésnek lesz témája az elkövetkező találkozások alkalmával.

Elbúcsúzva Bátaapátitól Grárbóc felé vettük az irányt a Szerb Ortodox templom nyitott kapukkal váró udvarára.

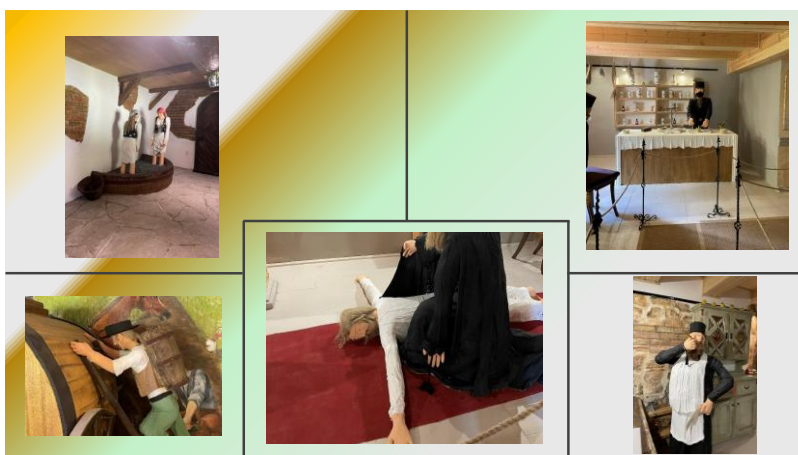
A táj gyöngyszemét a templom idegenvezetője mutatta be, aki kedvességével és óriási tudásával bővölte el a társaságot. Hallhattunk a templom történetéről, az alapítókról és jótevőkről. Hallhattunk arról is, hogy az ortodox vallásban a sírkereszt inkább az emlékezés jelképei és nem a szomorúság kapcsolható hozzá. Ide 1580-ban érkeztek ortodox szerb szerzetesek a dalmáciai szerb Dragovity kolostorból. A hely több évszázadon át a magyarországi szerb ortodox papképzés központja volt. A törökök földúlták a kolostort és megölték a szerzeteseket, majd ismét újjáépült és benépesült. 1994 óta a teljes kolostorépület a szerb egyház használatában van, de már nem képeznek

szerzeteseket; az utolsó igumen (Babic Aleksej 1977-ben halt meg. A grábóci templom temetőkertjében Babic Aleksej közvetlen közelében fekszik Hrisztina (Krisztina) nővér, a kolostor újkori történetének egyik legmeghatározóbb alakja. A kupolából árván lóg a csillártartólánc, amelynek a történetéről is hallhattunk pár szót. Röviden: ellopták a csillárt a felújítás során.

A falakat díszítő mintákat úgy készítették el, hogy azt a látszatot kelti, mintha térbeli alkotások lennének, ugyanakkor egyáltalán nem emelkednek ki a falsíkjából.

Ízelítőt kaphattunk azokról a tevékenységekről, amelyeket folytattak itt.

Láthattuk a harangsort, amelyen az apácák játszanak harangjátékokat. A melegben a szomszágunkat olthattuk a vízházban csordogáló hűs forrás vizével.

Délután érkeztünk a szekszárdi Mézeskalács múzeumba. Érdekes előadást hallottunk a családi mézeskalács gyártás és a méhviaszgyertya öntésről. Itt kézműveskedésre is volt

lehetőség. Voltak, akik gyertyát sodortak és voltak, akik mézeskalács szívet díszítettek. Egyik sem volt egyszerű az avatatlan kezeknek.

A sűrű program után megfáradva, de nagyon sok emlékekkel, tudással, tapasztalattal tarsolyunkba tértünk vissza szálláshelyünkre. Ki-ki saját gondolata szerint tölthette el a vacsoráig rendelkezésre álló szabadidőt. A legtöbben a wellness részt vették igénybe. Akinek volt még ereje az felfedezhette a szállás körüli területet is.

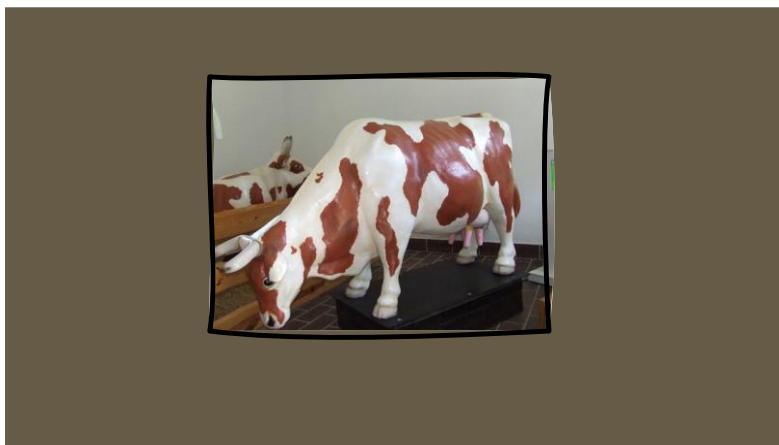

A vacsorát a külön számunkra fenntartott teremben megterített, svéd-asztalos formában költöttük el. A sok ínycsiklandozó étel kínálatból a választás is nehéz volt.

Szakmai utunk utolsó napján útba ejtettük a Dégen található Festetics-kastélyt. A tárlatvezetés során hallottunk a kastély tulajdoni köréről. Azt is megtudhattuk, hogy elkötelezett herbárium gyűjtők voltak. Hallhattuk, hogy a bálók során milyen hangzással hallgatták a zenét és láthattuk, hogy a zenészek honnan húzták a talpalávalót a nemességnek. Megcsodálhattuk a korabeli berendezési tárgyakat, festményeket és viseleteket. És még egy korabeli Masaratti modellautót is láthattunk. Ilyennel versenyzett legszívesebben gróf Festetics Ernő a kor ismert magyar autóversenyzője.

A tárlatvezetést követően ízelítőt kaphattunk a kastély óriási, gyönyörű kertjéről és, akinek kedve támadt még „tehenet is fejhetett”

Bízom benne, hogy aki részt vett ezen a szakmai programon, olyan jól érezte magát, mintha a felhők között járt volna, úgy, mint ez a hőléggallon!

Szeretném megköszönni mindenkinek a részvételét! Bízom benne, hogy a következő szakmai útra még többen bekapcsolódnak majd!

A beszámolót készítette: Harsányi Juliánna szakmai programszervező